

09 iunie 2015

Dj nr. 246

A V I Z

la proiectul legii cu privire la parcurile din industria tehnologiei
informației

(nr. 199 din 15.05.2015)

Direcția generală juridică a examinat proiectul de lege nominalizat, conform prevederilor art.54 din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr.797-XIII din 02.04.1996 și ale Legii privind actele legislative nr.780-XV din 27.12.2001 și expune următoarele.

1. Proiectul de lege a fost înaintat cu titlu de inițiativă legislativă de către Guvern, aprobat prin Hotărîrea nr.253 din 14.05.2015, fapt ce corespunde prevederilor art.73 din Constituția Republicii Moldova și art.47 din Regulamentul Parlamentului.

Scopul proiectului de lege este stimularea dezvoltării domeniului tehnologiei informației prin **înființarea unor structuri organizatorice**, denumite **parcuri din industria tehnologiei informației** (în continuare – parcuri IT), a căror rezidenți vor practica activități de realizare a softului la comandă, de editare a jocurilor de calculator, a altor produse software, activități de management (gestiune și exploatare) al mijloacelor de calcul, prelucrarea datelor, administrarea paginilor web și a activităților conexe **orientate spre export**. Parcul IT va fi creat în baza unei hotărîri de Guvern, la propunerea Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, cu termenul de funcționare ce nu poate depăși 10 ani.

Rezidenții parcurilor IT vor beneficia de facilități și stimulente acordate de către stat la crearea și funcționarea acestora, prin:

- aplicarea **impozitului unic de 7% din venitul din vânzări**, care include următoarele impozite și taxe: impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător, impozitul pe venit din salariu, contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii, primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, taxele locale, impozitul pe bunurile imobiliare și taxele rutiere datorate de rezidenții acestor parcuri. Este de menționat faptul că, în Parlament a mai fost un proiect de lege care prevedea aplicarea **impozitului unic din venitul vânzărilor în mărime de 12%**. Acesta a fost retras și face parte din *Lista proiectelor de acte legislative devenite nule în ianuarie 2015*. În sensul micșorării impozitului unic, relevăm că acesta nu este

justificată, mai ales în situația când pe parcursul anului 2013 exporturile industriei IT au fost în sumă de 5,5 mil.dolari SUA (*din Nota informativă*);

- **scutirea de plata taxelor vamale și TVA** la importul tehnicii și echipamentelor necesare pentru realizarea acestor genuri de activitate, ș.a.

2. În ceea ce privește adoptarea unei legi speciale ce va reglementa procesul de creare și funcționare a parcurilor industriale în condiții facilitare oferite de stat, relevăm că deja există 2 asemenea legi: Legea cu privire la parcurile industriale nr.182 din 15.07.2010 și Legea cu privire la parcurile științifico-tehnologice și incubatoarele de inovare nr.138-XVI din 21.06.2007. Prin urmare, proiectul dat dublează cadrul legal existent, și duce la încălcarea principiilor de bază ale legiferării înserate în art.4 din Legea nr.780/2001. Astfel, întru corelarea cadrului normativ existent și proiectului în cauză este oportun a se completa cu reglementări specifice, înserate într-un capitol separat, una din legile menționate mai sus. Obiecție invocată și de Ministerul Justiției.

3. Totodată, atenționăm că lipsesc expertizele economică și financiară prevăzute la alin.(1) al art.22 din Legea nr.780/2001 și informațiile referitoare la analiza impactului de reglementare, care sînt obligatorii în baza art.4 și art.13 din Legea privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr.235-XVI din 20.07.2006, precum și fundamentarea economico-financiară prevăzută la lit.d) al art.20 din Legea nr.780/2001, alin.(2) lit.d) al art.57 din Legea nr.797/1996. Aceste expertize pot determina necesitatea adoptării proiectului de lege, evidențiind aspectele pozitive și negative ale acestuia privind asigurarea reformelor, relevanța avantajelor economice și de altă natură, semnalarea deficiențelor economico-financiare și prognozarea consecințelor economico-financiare negative ale proiectului, nepermițînd apariția unor reglementări confuze și ilegality în implementarea lor;

- lipsește avizul Consiliului Concurenței, care urma a fi solicitat în baza art.34 alin.(2) din Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012.

Deoarece adoptarea proiectului de lege presupune modificări în politica fiscală și vamală, considerăm obligatorie prezentarea avizelor Ministerului Finanțelor și Ministerului Economiei.

Din Nota informativă alăturată proiectului desprindem că, proiectul de lege este însoțit de **analiza impactului de reglementare**, însă acest document nu a fost prezentat în Parlament. De menționat, că prezentarea tuturor materialelor și documentelor cerute de lege sînt obligatorii și tot atît de importante ca și proiectul de lege, pentru ca deputații în cunoștință de cauză să poată decide asupra adoptării proiectului de lege.

În cele din urmă, constatăm că, adoptarea proiectului de lege, pe lîngă încălcarea normelor menționate mai sus, poate duce la încălcarea principiilor înserate în art.126 alin.(2) din Constituție și pct.1 al art.8 din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr.845-XII din 03.01.1992, care garantează că: *“statul asigură libertatea comerțului și activității de întreprinzător, protecția*

concurenței loiale, crearea unui cadru favorabil valorificării tuturor factorilor de producție” și „crează tuturor întreprinderilor condiții juridice și economice egale de gospodărire, garantează respectarea drepturilor și intereselor lor legitime, contribuie la dezvoltarea concurenței libere, conștiincioase între aceștia, le asigură posibilități egale de a folosi resurse tehnico-materiale, naturale, de muncă, financiare și informative neadmițând monopolizarea piețelor acestor resurse, și reglementează activitatea de antreprenariat în baza legislației în vigoare”.

4. Fără a diminua necesitatea dezvoltării și susținerii acestui sector, însă nu putem să nu atragem atenția asupra faptului că, pe lângă impulsivitatea dezvoltării industriei tehnologiei informației ce va contribui la crearea noilor locuri de muncă și la atragerea investițiilor autohtone și străine, proiectul dat va promova interesul unui grup de cetățeni care desfășoară un anumit gen de activitate și care va beneficia de facilități pe parcursul mai multor ani. Prin urmare, odată cu instituirea **impozitului unic de 7%** pentru rezidenții parcurilor IT veniturile bugetare de stat, dar și cele locale se vor diminua, pentru că aceste persoane nu vor achita impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător, impozitul pe venit din salariu, contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii, primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, taxele locale, impozitul pe bunurile imobiliare, taxele rutiere datorate de rezidenții acestor parcuri, dar și taxele vamale și TVA la importul monitoarelor, tehnicii de calcul, echipamentului de rețea, părților componente ale acestora, echipamentelor accesorii necesare. Pentru a combate aceste temeri este obligatoriu să se prezinte analiza impactului de reglementare, document de altfel obligatoriu pentru asemenea proiecte de legi cu caracter economic.

5. Cît privește respectarea normelor de tehnică legislativă, menționăm următoarele:

La **art.6 alineatele (1) și (2)**, după cuvîntul *”Regulamentul”* urmează a se introduce cuvintele *”privind organizarea și funcționarea”*. Obiecția este valabilă și pentru **art.11 alin.(5), art.13 lit.a)**.

Referitor la funcțiile, drepturile și obligațiile administratorului parcului este necesar a se prevedea în proiect mai multe detalii de ordin organizațional ca reglementări generale și obligatorii înserate într-un articol separat al Capitolului II. Această necesitate intervine în scopul înlăturării neclarităților sau confuziilor în aplicarea normelor.

La **art.10 alin.(2)**, sugerăm completarea acestuia cu criterii obligatorii privind conținutul studiului de fezabilitate cum ar fi: impactul social și cel economic cu prognoza economică și financiară a activității.

Notificăm că, *Capitolul VI* din proiect este laconic, discreționar și nu corespunde cu conținutul lui. Astfel, urmează a se aduce în concordanță titlul capitolului cu textul ei, prin concretizarea termenilor de *“control”* și *“audit”*.

La **art.15**, prevederea **alin.(1) lit.f)** ce se referă la *desfășurarea, cel mult o dată la 3 ani, a controalelor de stat asupra activității rezidenților parcului, concomitent*

de către toate organele abilitate, este contradictorie cu norma art.19 din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr.131 din 08.06.2012 și art.12 alin.(1) lit.f) din Legea nr.182/2010.

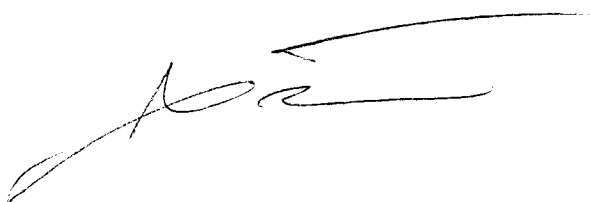
La **art.15 alin.(3)**, referitor la stabilirea termenului de **7 ani** pentru continuarea activității parcului, în cazul modificării sau anulării impozitului unic și luând în considerație că termenul maxim de funcționare a parcului este de 10 ani (*art.9 alin.(2) din proiect*), relevăm că norma în cauză nu corespunde prevederilor art.46 și 47 din Legea nr.780/2001, care statuează că *acțiunea actului legislativ încetează dacă acesta este abrogat și produce efecte numai cât este în vigoare, neputînd fi retroactiv sau ultraactiv*.

La **art.16**, este necesar a se da denumirea completă a *regulamentului* ce va cuprinde norme cu privire la evaluarea rezultatelor activității parcurilor.

La **art.19**, se prevede că, *desființarea parcului se va face prin Hotărîre de Guvern, la propunerea Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, care va intra în vigoare peste 6 luni de la data publicării acesteia*. În acest sens, sugerăm completarea acestui articol cu o normă referitoare la înștiințarea în scris a rezidenților parcului despre desființare.

În aceeași ordine de idei, relevăm că, nu este clară situația cînd s-a decis desființarea parcului, ce vor face persoanele-rezidente, care au investit deja în parc, au sperat că vor activa pe perioada contractului încheiat cu Administrația (*art.7 alin.(2) din proiect prevede că contractul se încheie pe o perioadă de cel puțin 4 ani*) dar, din cauza neîndeplinirii obiectivelor stipulate în lege și în Regulamentul acestuia, Ministerul a decis desființarea parcului. Astfel, putem privi această situație ca o încălcare a dreptului la proprietate protejat de **art.9** și **art.46 din Constituție**, mai ales că investiția în tehnica de calcul, echipamentul de rețea și accesoriile presupune cheltuieli considerabile, iar potrivit **art.7 alin.(6)** din proiect rezidenții parcului nu poartă răspundere pentru obligațiile Administrației. Prin urmare, considerăm că proiectul de lege trebuie să conțină prevederi referitoare la rezidentul parcului care și-a desfășurat activitatea în parc cu bună-credință, în cazul desființării parcului să revină la prevederile art.15 din proiect pînă la expirarea contractului încheiat cu Administrația.

Oportunitatea adoptării proiectului de lege ține de competența exclusivă a Parlamentului.

**Șef Direcție
Ion Creangă**